

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

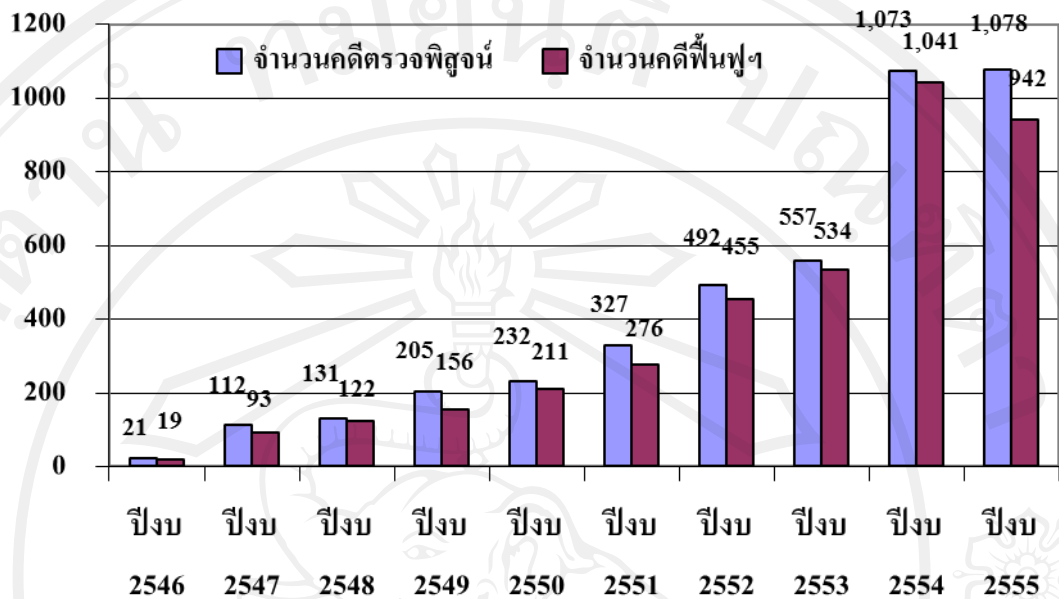
จากสถานการณ์ปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดจนเกิดวิกฤต ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อสังคมและประเทศ ทั้งจำนวนผู้เสพยาเสพติดที่มีจำนวนสูงขึ้นและแพร่ระบาดไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติแม้ที่ผ่านมารัฐบาลพยายามที่จะหาแนวทางป้องกันและแก้ไขโดยการกำหนดนโยบายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการป้องกันและปราบปราม และณรงค์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงพิษภัยของยาเสพติด แต่ปัญหาเสพยาเสพติดก็ยังทวีความรุนแรงในหลายพื้นที่ เนื่องจากการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ทำงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งขาดการทำงานในลักษณะเชิงบูรณาการ ประกอบกับปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงอยู่เช่น สถานบันเทิง และสถานบริการต่างๆ ทำให้ปัญหาเสพยาเสพติดยิ่งขยายเป็นวงกว้างมากขึ้น ทั้งยังส่งผลกระทบต่อทั้งด้านครอบครัว โรงเรียน ชุมชน เศรษฐกิจ สังคมและประเทศชาติ เกิดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาดังกล่าว ขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นอกจากนี้เกิดปัญหาด้านสุขภาพของผู้ที่เสพยาเสพติดโดยส่งผลให้สุขภาพทรุดโทรม มีอาการทางจิตประสาท เนื่องจากยาเสพติดมีผลทำลายสมอง ดังนั้นทุกฝ่ายจึงต่างตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายสำคัญเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของยาเสพติดโดยใช้หลัก“การป้องกันนำหน้าการปราบปราม ผู้เสพต้องได้รับการรักษาและผู้ค้าต้องได้รับการลงโทษอย่างเด็ดขาด” โดยถือว่าผู้เสพยาเสพติดเป็นผู้ป่วยมิใช่อาชญากรจึงต้องได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

จากการปรับเปลี่ยนวิธีคิดในการแก้ไขปัญหายาเสพติดดังกล่าว จึงได้เกิดแนวคิดให้มีระบบการบังคับบำบัดขึ้น ด้วยการตราพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2543 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ และได้มีการขอแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อให้มีความสมบูรณ์ในการบังคับใช้ และให้ขยายขอบเขตของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้ครอบคลุมถึงผู้เสพและมีไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย ผู้เสพและจำหน่ายในปริมาณไม่มาก รวมทั้งเด็กและเยาวชน และมีการขยายสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือติดยาเสพติด และสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เพิ่มมากขึ้น และในปี พ.ศ.2545 คณะรัฐมนตรีจึงได้เสนอพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 เข้าสู่สภา

ผู้แทนราษฎร โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2543 ได้รับการอนุมัติจากรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม 119 ตอนที่ 96ก. ลงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2545

กระทรวงยุติธรรมได้มอบหมายให้กรมคุมประพฤติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นหน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยกรมคุมประพฤติได้นำนโยบายฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไปปฏิบัติงานแบบพหุภาคีร่วมกับ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ กระทรวงกลาโหม กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย กรมการแพทย์ กรมสุขภาพจิต สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 เป็นการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในแต่ละเขตพื้นที่

สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปาง ได้รับมอบหมายจากกรมคุมประพฤติให้รับผิดชอบดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2546 โดยมีผลการดำเนินงานของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่พิจารณาวินิจฉัยผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เป็นผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด สมควรได้รับการฟื้นฟูตามรูปแบบที่เหมาะสม ปรากฏว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 3,849 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 3 มีนาคม 2546 – วันที่ 30 กันยายน 2555) และในปีงบประมาณ 2555 มีจำนวนผู้เข้ารับบริการบำบัดฟื้นฟูยาเสพติด จำนวน 942 ราย ปรากฏตามภาพ 1.1

ภาพ 1.1 ผลการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2546 – 30 กันยายน 2555 โดยแสดงสถิติตามปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 – 2555

จากภาพ 1.1 แสดงให้เห็นว่าสำนักงานคุมประพฤติจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก คือ สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลทำให้มีปริมาณคดีเข้าสู่ขั้นตอนการทำงานจำนวนมากขึ้น

จากผลการปฏิบัติงานตามนโยบายดังกล่าว ส่งผลทำให้เกิดสภาพปัญหาในการทำงานตามสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก โดยสภาพแวดล้อมภายในแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากวัฒนธรรมองค์กร

วัฒนธรรมองค์กรเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนเป็นหลักจึงต้องใช้เวลาจำนวนมากในการให้บริการแก่ผู้รับบริการ วัฒนธรรมที่ต้องทำงานตามหลักขั้นตอนที่ไม่ยืดหยุ่น มีเวลาเป็นตัวกำหนดการทำงานและวัฒนธรรมการทำงานที่ปราศคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่มีการคำนึงถึงความปลอดภัย และสุขภาพในการทำงาน อาทิเช่น ไม่มีอุปกรณ์ในการป้องกันตนเองจากอันตรายจากผู้รับบริการที่ป่วยเป็นโรคติดต่อรุนแรง และพฤติกรรมก้าวร้าว หลบหนีการควบคุมตัวเพื่อส่งเข้ารับการบำบัดแบบควบคุมตัว การขาดขวัญและกำลังใจในการทำงานนอกเวลาเป็นประจำแต่มีงบประมาณค่าล่วงเวลาจำนวนน้อยมาก

2. ด้านขั้นตอนการทำงานและนโยบายการทำงาน การสื่อสารกันด้วยเอกสารทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ต้องมีการบันทึกโดยละเอียด ใช้เอกสารจำนวนมากเป็นการเพิ่มเอกสารในสำนักงานคิด รวมทั้งที่เก็บเอกสารจำนวนมากและลดพื้นที่ของคนทำงาน ทำลายบรรยากาศในการทำงาน มุ่งทำแต่เอกสารจึงทำให้ขาดเวลาคิดที่จะพัฒนางานให้ดีกว่าที่เป็นมาและเป็นอยู่ เต็มไปด้วยระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆ มีกระบวนการทำงานที่สร้างขึ้นมากมายที่ต้องใช้ คน เวลา และค่าใช้จ่ายในการติดตาม ค้นหาและกำกับเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (ประเวศน์ มหารัตน์สกุล, 2547: 131-132) รวมทั้งนโยบายการทำงานของกรมคุมประพฤติที่มุ่งเน้นให้เป็นมืออาชีพในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด แต่การพัฒนาศักยภาพบุคลากรมีไม่มากนักและไม่ทั่วถึง ซึ่งผลให้เกิดปัญหาใน ข้อที่ 3 และ ข้อที่ 4

3. ปัญหาจากการขาดองค์ความรู้และประสบการณ์การทำงาน

เนื่องจากกรมคุมประพฤติได้มีเกณฑ์คัดเลือกผู้ที่มีสาขาวิชาจบมาจาก รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จิตวิทยา และสังคมสงเคราะห์ แต่การปฏิบัติงานในการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติด จะต้องใช้ความรู้ในการคัดกรองทางสายการแพทย์ในการระบุการเสพหรือการติดยาเสพติด และในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้นก็ต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคสมองติดยา ความเข้าใจในสถานะของอารมณ์ของผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด และการจัดกิจกรรมสร้างเสริมในการเลิกยาเสพติด ซึ่งเป็นองค์ความรู้ในการรักษาพยาบาลซึ่งบุคลากรของกรมคุมประพฤติไม่มีองค์ความรู้เป็นพื้นฐานมาก่อน แต่มีลักษณะของการทำงานเพื่อมุ่งหาข้อเท็จจริง สาเหตุของการเสพ แต่ไม่ได้มุ่งเพื่อหาวิธีการให้หยุดหรือเลิกยาเสพติดได้ แม้จะบุคลากรบางคนจะได้รับการอบรมมาแต่ก็เป็นการอบรมระยะสั้นเพียงไม่กี่วันและไม่สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการทำงานได้อย่างเต็มที่ ส่วนในเรื่องของประสบการณ์การทำงานเนื่องจากสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางจะมีการหมุนเวียนเปลี่ยนงานทุกปี จึงทำให้ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่รายใหม่จะต้องเข้ามาเรียนรู้งานใหม่เป็นประจำและไม่มีประสบการณ์ในการทำงานเท่าที่ควร

4. ปัญหาจากการขาดแคลนทรัพยากรขององค์กร

ทรัพยากรขององค์กร อาทิ ด้านบุคลากร คือจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อผู้รับบริการขาดแคลนงบประมาณที่เกี่ยวกับการบำบัดฟื้นฟู เช่น ชุดทดสอบสารเสพติดให้โทษในปัสสาวะมีไม่เพียงพอต่อผู้รับบริการ และขาดแคลนสถานที่ฟื้นฟูสำหรับผู้ติดยาเสพติดระดับรุนแรงเนื่องจากสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางยังไม่มีสถานที่ฟื้นฟูแบบควบคุมตัวประจำจังหวัดจึงจำเป็นต้องสูญเสียค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการไปส่งตัวตามศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพฯ ประจำจังหวัดอื่นๆ และปัญหาจากทรัพยากรขององค์กร คือ สารสนเทศและเทคโนโลยี เนื่องจากกรมคุมประพฤติ

ได้กำหนดให้มีการบันทึกข้อมูลในสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ของกรมและข้อมูลในสารสนเทศของกระทรวงสาธารณสุข ในระบบรายงานติดตามการบำบัดรักษายาเสพติด (บสต.2 – 5) จึงส่งผลให้เกิดปัญหาไม่มีเวลาลงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เนื่องจากปริมาณคดีที่จะต้องบันทึกข้อมูลการดำเนินการต่างๆ ด้วยเอกสารมีจำนวนมาก

5. ปัญหาที่เกิดจากโครงสร้างขององค์กร

การกำหนดโครงสร้างอัตรากำลัง ไม่สอดคล้องกับปริมาณของงาน เช่นงานตรวจพิสูจน์มีบุคลากรในการทำงานจำนวน 4 คนและงานฟื้นฟูมีบุคลากรในการทำงานจำนวน 3 คน ซึ่งไม่เพียงพอกับปริมาณคดีในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากปัญหา ข้อที่ 3 และ 4

ส่วนสภาพแวดล้อมภายนอก มีปัญหาแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาจากนโยบายยาเสพติด

เนื่องจากรัฐบาลกำหนดปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ และมียุทธศาสตร์ในการยุติสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยกำหนดแผนลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดลงรวมทั้งเร่งให้มีการปราบปรามจับกุมผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ แต่ในทางกลับกันให้จำนวนเป้าหมายผู้ได้รับการบำบัดของกรมคุมประพฤติในระบบบังคับบำบัด เพียง 52,600 รายทั่วประเทศ โดยเฉพาะสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปาง ถูกกำหนดเป้าหมายจำนวนผู้ได้รับการตรวจพิสูจน์เพียง 378 ราย และเป้าหมายจำนวนผู้ได้รับการฟื้นฟู จำนวน 377 ราย ซึ่งสถิติจำนวนคดีประจำปีงบประมาณ 2555 นับถึงวันที่ 30 กันยายน 2555 รับผิดชอบตรวจพิสูจน์ มีจำนวน 1,078 ราย และรับผิดชอบฟื้นฟู มีจำนวน 942 ราย คิดเป็นร้อยละที่เกินกว่าเป้าหมายที่กรมกำหนดถึงร้อยละ 285.18 และ 249.86 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการกำหนดเป้าหมายที่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง จึงส่งผลต่อการให้งบประมาณในการบำบัดที่ไม่เพียงพอต่อปริมาณจำนวนผู้ได้รับการบำบัดในระบบบังคับบำบัด

2. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษ

การแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีแนวโน้มเพิ่มการแพร่ระบาดที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น และมีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดรายใหม่เพิ่มมากขึ้นและลดจำนวนอายุลงไปเรื่อยๆ รวมทั้งมีการแพร่ระบาดในชุมชนและมีแหล่งจำหน่ายยาเสพติดอยู่ทั่วไป จึงทำให้สามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดไม่สามารถเลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษได้อย่างเด็ดขาดเนื่องจากอยู่ใกล้แหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษ

3. ปัญหาจาก พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

เนื่องจาก พ.ร.บ.นี้ประกาศใช้มากกว่า 10 ปี แต่ไม่เคยได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน จึงทำให้การบำบัดไม่ได้ผลและสิ้นเปลืองงบประมาณ เช่น

บางมาตราเอื้อประโยชน์ต่อผู้จำหน่ายยาเสพติดรายใหญ่ เนื่องจากทราบว่ามิมีปริมาณยาเสพติดเพียงใดจึงจะเข้าสู่กระบวนการนี้ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดบางรายเป็นผู้รับบริการรายเดิมเคยถูกจับมาแล้วหลายครั้ง แต่ยังคงเข้าสู่ระบบบังคับบำบัด เนื่องจากไม่มีมาตราใดกำหนดห้ามไม่ให้ผู้ที่เคยได้รับการบำบัดมาแล้วเข้าสู่กระบวนการบังคับบำบัดอีก เป็นต้น

4. ปัญหาจากพฤติกรรมของผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด

เนื่องจากสภาพจิตใจและสภาพร่างกายของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดไม่เหมือนกับคนปกติ เนื่องด้วยผลกระทบจากยาเสพติดให้โทษทำให้ร่างกายทรุดโทรม รวมทั้งผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดมักไม่มีระเบียบวินัย ไม่เคารพกฎกติกาของสังคม ไม่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม จึงส่งผลให้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการฟื้นฟู ซึ่งทำให้เป็นภาระแก่นักงานคุมประพฤติที่จะต้องดูแลผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการฟื้นฟู ในรายที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข จำเป็นต้องออกพื้นที่เพื่อติดตามตัวให้มารายงานตัว และผลการดำเนินการร้อยละจำนวนของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่มีผลการฟื้นฟูเป็นที่น่าพอใจของคณะกรรมการฟื้นฟูในปีงบประมาณ 2555 นั้นต่ำกว่ามาตรฐานที่กรมคุมประพฤติกำหนดเป้าไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ซึ่งสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีผลการดำเนินการร้อยละจำนวนของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่มีผลการฟื้นฟูเป็นที่น่าพอใจของคณะกรรมการฟื้นฟู เพียงร้อยละ 61

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สำนักงานคุมประพฤติประสบปัญหาในเรื่องของความพร้อมขององค์กร ดังนั้นความพร้อมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดขององค์กรเนื่องจากเป็นแรงขับเคลื่อนให้องค์กรขับเคลื่อนได้อย่างราบรื่น และเป็นลดความล้มเหลวในการทำงาน โดยเฉพาะองค์กรภาครัฐที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอกภายใต้นโยบายของรัฐบาลและสถานการณ์ทางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัต ไม่มีความแน่นอน จึงมีความจำเป็นที่องค์กรจะต้องมีความพร้อมในการรองรับกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะประเมินความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางว่ามีความพร้อมภายในองค์กรในระดับใด จะบริหารจัดการสำนักงานได้อย่างไร จะแก้ไขปัญหาที่เกิดจากบุคลากรไม่เพียงพอ จะพัฒนาองค์ความรู้ของบุคคลอย่างไร จะมีแนวทางในการวางโครงสร้างองค์กรอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมกับปริมาณงาน จึงเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อตอบคำถามว่าสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางจะมีความพร้อมภายในในระดับใดเพื่อรองรับนโยบายยาเสพติด ซึ่งผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเรื่องการประเมินความพร้อมขององค์กรด้วยเทคนิควิเคราะห์ SWOT โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร และวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคของสภาพแวดล้อมภายนอก มาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ โดยหวังว่าผลการศึกษจะสามารถนำมาวางแผนในการพัฒนาความพร้อมของงานตรวจพิสูจน์และฟื้นฟู

สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1. สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีความพร้อมภายในองค์กรเพื่อรองรับงานตามนโยบายยาเสพติดในระดับใด ในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

1.1 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีวัฒนธรรมองค์กรเพื่อสนับสนุนความพร้อมในการทำงานภายใต้นโยบายยาเสพติดในระดับใด หากจะเปรียบเทียบความพร้อมในปีงบประมาณ 2554 และความพร้อมในปีงบประมาณ 2555

1.2 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีนโยบายในการทำงานที่สามารถสนับสนุนความพร้อมในการทำงานตามนโยบายยาเสพติดในระดับใด หากจะเปรียบเทียบความพร้อมในปีงบประมาณ 2554 และความพร้อมในปีงบประมาณ 2555

1.3 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีขั้นตอนการปฏิบัติของงานตรวจพิสูจน์สามารถสนับสนุนความพร้อมขององค์กรในระดับใด หากจะเปรียบเทียบความพร้อมในปีงบประมาณ 2554 และความพร้อมในปีงบประมาณ 2555

1.4 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีขั้นตอนการปฏิบัติของงานฟื้นฟูฯ สามารถสนับสนุนความพร้อมขององค์กรในระดับใด หากจะเปรียบเทียบความพร้อมในปีงบประมาณ 2554 และความพร้อมในปีงบประมาณ 2555

1.5 บุคลากรงานตรวจพิสูจน์ และงานฟื้นฟูฯของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ที่สามารถสนับสนุนความพร้อมในการทำงานตามนโยบายยาเสพติดในระดับใด หากจะเปรียบเทียบความพร้อมในปีงบประมาณ 2554 และความพร้อมในปีงบประมาณ 2555

1.6 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีทรัพยากรขององค์กร สามารถสนับสนุนความพร้อมในการทำงานตามนโยบายยาเสพติดในระดับใด หากจะเปรียบเทียบความพร้อมในปีงบประมาณ 2554 และความพร้อมในปีงบประมาณ 2555

1.7 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีโครงสร้างองค์กร สามารถสนับสนุนความพร้อมในการทำงานตามนโยบายยาเสพติดในระดับใด หากจะเปรียบเทียบความพร้อมในปีงบประมาณ 2554 และความพร้อมในปีงบประมาณ 2555

2. ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในอะไรบ้าง ที่มีผลต่อความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางในการรองรับงานตามนโยบายยาเสพติดในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.1 นโยบายยาเสพติดโดยเฉพาะการบำบัดในระบบบังคับบำบัด มีผลต่อความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางอย่างไรเปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และในปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.2 สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษมีผลต่อความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางอย่างไรเปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.3 การบังคับใช้พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ของประธานคณะอนุกรรมการฟื้นฟูและคณะอนุกรรมการฟื้นฟูฯ มีผลต่อความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางอย่างไร เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.4 การให้ความร่วมมือในการบำบัดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูที่มารับบริการมีผลต่อความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางอย่างไร เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.5 การให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่มารับบริการมีผลต่อความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางอย่างไร เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555 (เฉพาะงานตรวจพิสูจน์ฯ)

คำถามที่ 2.6 วัฒนธรรมองค์กรสามารถสนับสนุนความพร้อมในการทำงานอย่างไร เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.7 นโยบายในการทำงานขององค์กรอะไรบ้างที่สามารถสนับสนุนความพร้อมขององค์กร เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.8 ขั้นตอนการทำงานอะไรบ้างที่สามารถสนับสนุนความพร้อมในการทำงาน เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.9 บุคลากรของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีองค์ความรู้และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 อะไรบ้าง มากหรือน้อยเพียงใด เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.10 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีทรัพยากรขององค์กร เช่น บุคลากร งบประมาณ สถานที่ฟื้นฟู และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มากหรือน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับปริมาณงาน เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2544 และปีงบประมาณ 2555

คำถามที่ 2.11 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางมีการจัดโครงสร้างขององค์กรเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร เพื่อสนับสนุนความพร้อมในการทำงาน เปรียบเทียบในปีงบประมาณ 2554 และปีงบประมาณ 2555

3. สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางควรมีแนวทางในการเพิ่มความพร้อมภายในด้านใดบ้าง เพื่อให้เกิดความพร้อมในการรองรับนโยบายยาเสพติดในอนาคต

คำถามที่ 3.1 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางควรจะมีการปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กรอย่างไรเพื่อเพิ่มความพร้อมในการทำงาน

คำถามที่ 3.2 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางควรจะมีการเพิ่มความพร้อมด้านนโยบายในการทำงานอย่างไร

คำถามที่ 3.3 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางควรจะมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการทำงานอะไรบ้าง เพื่อเพิ่มความพร้อมในการทำงาน

คำถามที่ 3.4 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางควรจะมีการเพิ่มความพร้อมเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ในการทำงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 อะไรบ้างและอย่างไร

คำถามที่ 3.5 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางควรจะมีการเพิ่มความพร้อมด้านทรัพยากรขององค์กรอะไรอีกบ้าง และควรเพิ่มอย่างไร เพราะอะไร

คำถามที่ 3.6 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางควรจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กรเพื่อเพิ่มความพร้อมอย่างไร

คำถามที่ 3.7 ความคิดเห็นอื่นๆ ที่อยากให้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปาง

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อวิเคราะห์ระดับความพร้อมภายในของสำนักงานคุมประพฤติในแต่ละด้านเพื่อรองรับนโยบายยาเสพติด

1.3.2 เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกในด้านต่างๆ ต่อความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติเพื่อรองรับนโยบายยาเสพติด

1.3.3 เพื่อวิเคราะห์แนวทางเพื่อเพิ่มความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางเพื่อรองรับนโยบายยาเสพติด

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ในปีงบประมาณ 2554 และ 2555 ที่สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างความพร้อมของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางในอนาคต

1.4.2 ทราบข้อมูลผลการดำเนินงาน นโยบายและขั้นตอนการทำงาน ทรัพยากรองค์กร โครงสร้างขององค์กรที่ผ่านมาในปีงบประมาณ 2554 และ 2555 เพื่อมาเป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ความพร้อมขององค์กรในอนาคต

1.4.3 ทราบความคิดเห็นเพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนงานในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมในด้านต่างๆ ในมุมมองของผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับต้น และผู้ปฏิบัติงาน

1.4.4 สามารถสรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหาและเกิดการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวดิ่งและแนวราบ ภายในองค์กร

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้ มุ่งจะศึกษาเฉพาะปัจจัยสภาพแวดล้อมความพร้อมภายในของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อน เพื่อหาแนวทางลดจุดอ่อนหรือการเพิ่มความพร้อมภายในองค์กรเพื่อรองรับนโยบายยุทธศาสตร์

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ วัฒนธรรมองค์กร ขั้นตอนและนโยบายการทำงาน ทรัพยากรองค์กร องค์ความรู้และประสบการณ์การทำงาน และโครงสร้างขององค์กร

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษานี้จะศึกษาเฉพาะงานตรวจพิสูจน์ และงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รวมทั้งงานยุทธศาสตร์ของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางในปีงบประมาณ 2554 - 2555

3. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษานี้ กำหนดการศึกษาจากผลการดำเนินงานในช่วงเวลา ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2554 – 2555 เป็นเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 – 30 กันยายน 2555 โดยการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกในช่วงเวลาดังกล่าว

1.5 นิยามศัพท์

ความพร้อม หมายถึง การเตรียมสภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อให้บุคลากรสามารถปรับตัวในการดำเนินงานภายใต้สภาพแวดล้อมภายนอก

สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดลำปางหมายถึง งานตรวจพิสูจน์ และงานฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ของจังหวัดลำปาง
นโยบายยาเสพติด หมายถึง นโยบายการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในระบบ
บังคับบำบัดตาม พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545